

Хајде да читамо

Бојан Мрвица и закопано Благо

Дејан
Алексић

Креативни центар

Наслов
Бојан Мрвица и закопано блајо

Библиотека *Хајде да читамо*

Уредник Анђелка Ружић

Лектор Мирјана Делић

Издавач *Креативни центар*, Београд, Градиштанска 8
тел. 011 / 38 20 464, 38 20 483, 24 40 659
www.kreativnicentar.rs
e-mail: info@kreativnicentar.rs

За издавача Љиљана Маринковић, директор

Штампа Графостил

Тираж 2.000

CIP – Каталогизација у публикацији
Народна библиотека Србије, Београд

821.163.41-93-32

АЛЕКСИЋ, Дејан, 1972

Бојан Мрвица и закопано благо / Дејан
Алексић ; илустровао Младен Анђелковић.
Београд : Креативни центар, 2013 (Крагујевац
: Графостил). – 42 стр. : илустр. ; 19 см. –
(Библиотека Хајде да читамо / [Креативни
центар])

Тираж 2.000.

ISBN 978-86-7781-999-6

COBISS.SR-ID 197035788

Дејан Алексић

БОЈАН
МРВИЦА
И ЗАКОПАНО
БЛАГО

Илустровао Младен Анђелковић

Креативни центар

ХЕРОЈСКО ДЕЛО

5

СТИЖУ ГУСАРИ

16

ТАЈНА СТАРОГ СУСЕДА ИСАИЛА

29

Херојско дело

Замислите да вам је надимак Мрвица. Вероватно не бисте били срећни због тога. Али дечаку Бојану то уопште није сметало. Он је био најмлађе и најмање дете у улици и ретко ко је хтео да га прими у друштво. Било му је само седам година и остали дечаци нису желели Бојана у екипи за фудбал, а избегавали су га и када су играли

жмурке и друге игре. У ствари, обично би му рекли да је сувише мали и да само квари сваку игру коју започну. Зато му ни најмање није сметало када би чуо да га дозивају по надимку – Мрвица – јер би се одмах понадао да им је потребан за нешто важно.

Али они су га најчешће звали када је требало урадити нешто што остали нису желели да раде. Нешто што је било тешко или досадно.

Као тог дана, на пример, када је дечацима одлетела лопта у башту суседа Исаила. Био је то један ћутљив старац, стално озбиљног лица. Никада га нико није видео насмејаног и ведрога. Деца су због свега тога зазирала од њега. Чак се говорило да чича Исаило има у својој баштици једну стару шупу у којој спава огроман црни медвед. Дању спава,

а ноћу стражари и пази да неко не ускочи у башту. Е, то већ није била шала! Неки од дечака тврдили су да се понекад чује како та страшна звер ноћу режи док јој у мраку светле црвене очи.

– Мрвице! – позвао га је Урош, најстарији дечак, који је важио и за најбољег фудбалера у читавом крају. Бојан је дотрчао сав срећан. Надао се да ће га Урош примити у екипу за фудбал, макар као голмана. Али када је чуо шта се очекује од њега, био је веома збуњен.

Урош му рече:

– Треба да нам донесеш лопту.

Одскочила је у башту чича Исаила. Ти си најмањи, па те неће ни приметити.

Бојан се стресао на помисао да се нађе очи у очи с мргодним старцем. Још више га је плашила могућност да сретне језивог медведа, који би га, тако сићушног, могао прогутати за трен. Најпре је мало оклевао, али на крају пристаде. Можда ће му то донети већи углед у друштву. Тај подвиг сигурно ће допринети томе да га више цене и играју се с њим чешће него дотад. Дубоко је уздахнуо, скупио храброст и кренуо до ограда иза које се налазила башта старца Исаила.

Најпре је провирио кроз ограду. Видело се само поврће које је гајио ћудљиви старац. Било је ту свега, као

на пијаци. Краставци су се верали уз притке, вреже тиквица пузале су по земљи, а широко лишће дебелих струкова парадајза заклањало је поглед у дубину баште. Као у правој џунгли! Бојан се опрезно провукао кроз ограду и закорачио у башту. Дечаци су без даха гледали како неустрашиви Мрвица креће тамо куда они ни у сну не би смели да се упуте.

Тачно поред једне жућкасте тикве налазила се лопта. Бојан је пришао и уграбио је. Таман је помислио како то и није био тако тежак задатак кад је

Хајде да читамо

Бојан Мрвица спреман је да учини све како би га деца из краја примила у друштво. Зато је смислио сјајну игру. Отпочео је потрагу за скривеним благом, и то у башти ћутљивог старца за ког се прича да у својој шупи чува огромног црног медведа.

Кратка прича
за подстицање
читалачког
самопоуздања

9 788677 819996

www.kreativnicentar.rs